

OH CONFESSIÓ SINCERA QUE BROLLA D'UN COR RECTE!

per sant JOAN CRISÒSTOM

«Jesús va entrar a Jericó i travessava la ciutat. Un home anomenat Zaqueu, cap de publicans i ric, mirava de distingir qui era Jesús».

Mira'l com corre, sedejant de desig de Déu! Mira com puja a l'arbre i cerca entorn seu per distingir Jesús, per conèixer la font de la vida. En veure Jesús, Zaqueu va sadollar la curiositat dels seus ulls, però va sentir que el seu cor s'inflamava d'un desig molt més vehement.

Fixa't en el desig d'aquest home. «Mirava de distingir qui era Jesús, però la gent li ho impedia, perquè era baix d'estatura. Corregué més endavant i s'enfilà dalt d'una figuera per poder veure Jesús, que havia de passar per allí». Zaqueu, petit d'estatura però gran en la prudència de l'esperit, cercava veure Jesús: cercava veure el Déu que distribueix els dons celestials. No tenia el goig dolcíssim de conèixer Déu, però desitjava veure el Profeta de l'amor. Malalt, desitjava veure la salut; famolenc, cercava el pa del cel; assedegat, anhelava la deu de la vida. Desitjava veure el qui dóna una vida nova als sacerdots i que havia despertat Llätzer del somni de la mort.

Zaqueu veié el Senyor, i la flama del seu amor s'incrementava contínuament; Crist li tocà el cor i ell es convertí en un altre home; de publicà, en home ple de zel; d'infidel, en fidel. ¿Qui estimà tant el pare i la mare, qui estimà mai la dona i els fills com Zaqueu estimà el Senyor, segons en donen testimoni els fets?

Per amor de Crist, repartí els seus béns als pobres i retornà quatre vegades més a aquells de qui se n'havia aprofitat. Quina bona disposició en el deixeble! Quina discreció i poder, el de Déu, que induí a l'acció pel sol fet d'haver vist Jesús! Zaqueu encara no havia parlat —només havia estat vist per qui tant el desitjava—, i ja la potència de la fe enlairava aquell cor ple de desig.

Zaqueu, baixa de pressa, afanya't a entrar a casa teva, perquè avui m'hi he d'hostatjar. Ja que m'hostatjo on hi ha fe, vaig on hi ha amor. Ja sé què faràs; sé que donaràs els teus béns als pobres i, sobretot, que restituiràs quatre vegades més aquells de qui te'n vas aprofitar. Jo entro de molt bon grat a casa d'aquesta mena d'homes.

Zaqueu baixà de seguida, se n'anà a casa seva i hostatjà Jesús. Ple d'alegria i dret, digué: «Senyor, dono als pobres la meitat dels meus béns, i als qui he exigit més diners del compte, els en restitueixo quatre vegades més».

Oh confessió sincera que brolla d'un cor ple de fe, resplendent de justícia! Que el Déu de l'univers es digni a concedir-nos a nosaltres aquesta justícia, per la gràcia i la bondat de nostre Senyor Jesucrist. Amén.